

ຜ. ຢາກິນເຂົ້າແຊບຂອງຊຽງໝັງ

ມື້ນຶ່ງຊຽງໝັງຂຶ້ນເມືອເຝົ້າພຍາຜູ່ເປັນອ້າຍຢູ່ໃນໂຮງ, ພຍາໄດ້ຈົມນໍາຊຽງໝັງວ່າ ຊຽງເອີຍດຽວນີ້ເຮົາກິນເຂົ້າກິນປາບໍ່ຄ່ອຍແຊບ ເຄື່ອງກິນເຕັມພາກໍບໍ່ຄ່ອຍຈະຄົດຢາກ ໂຕມີຢາກິນເຂົ້າແຊບແດ່ບໍ່ ? ຊຽງໝັງຕອບວ່າມີແທ້ ຢາກິນເຂົ້າແຊບ, ພຍາຈຶ່ງບອກໃຫ້ຊຽງໝັງຊອກຫາມາໃຫ້ ຝ່າຍຊຽງໝັງກໍຮັບປາກ ວ່າຈະຊອກຫາມາໃຫ້ໃນມື້ອື່ນ, ກ່ອນລາພຍາກັບເມືອເຮືອນຊຽງໝັງບອກວ່າ ມື້ອື່ນຢາພ້າວກິນເຂົ້າເດັດຂາດ ຈົນກວ່າຢາກິນເຂົ້າຈະມາຮອດ ; ຫລັງຈາກລາພຍາແລ້ວຊຽງໝັງກໍກັບເມືອ ນອນຢູ່ຢູ່ກັບເມັງເສີຍ ບໍ່ສົນໃຈຊິໄປຊອກໄປຫາຮາກຢາກິນເຂົ້າແຊບ.

ມື້ຕໍ່ມາພຍາກໍປະຕິບັດຕາມຄໍາເວົ້າຂອງຊຽງໝັງ ຄືບໍ່ຍອມກິນເຂົ້າແມ່ນແຕ່ຄໍາດຽວ, ຄອງຖ້າຢານໍາຊຽງໝັງຕັ້ງແຕ່ເຂົ້າຈົນຮອດສວາຍຮອດເພນ ກໍບໍ່ເຫັນຊຽງໝັງນໍາເອົາຢາມາໃຫ້, ຄອງຕາມຄອງ ທາງທອງພຍາກຫົວເຂົ້າ ຈົນແສບກະເພາະ ເມື່ອອົດບໍ່ໄດ້ກໍຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ແຕ່ງພາເຂົ້າມາກິນ, ປະກົດວ່າພຍາກິນໄດ້ດີເອົາແທ້ເອົາວ່າ ຂອງກິນໃນພາເຂົ້າ ເກືອບວ່າບໍ່ມີເຍືອງໃດເຫລືອເລີຍ, ກິນເຂົ້າກິນນໍາອີມດີແລ້ວ ກໍຍັງຄອງຫາຊຽງໝັງຢູ່ ຈົນວ່າຕາເວັນບ່າຍ ຊຽງໝັງກໍຈຶ່ງມາເຝົ້າ, ພໍພຍາຫລຽວເຫັນໜ້າຊຽງໝັງ ພຍາກໍພ້າວຖາມໂລດວ່າ ເປັນຈັ່ງໃດ ໄດ້ບໍ່ຢາກິນເຂົ້າແຊບກູຖ້າມືງຈົນອິດຈົນເມື່ອຍຫົວເຂົ້າຈົນແສບທ້ອງແສບໃສ້ ອົດບໍ່ໄດ້ກູເລີຍກິນກ່ອນມືງ ແຕ່ປາກົດວ່າກິນໄດ້ດີອີ່ຫລີຊຽງເອີຍ ຂອງແນວວ່າມັນຫົວ .

ຂຽງໝັງໄດ້ຍິນກໍເວົ້າກັບພຍາວ່າ ຖືກແລ້ວພຍາເອີຍ ເຂົ້ານີ້ຍາມຢາກຈິ່ງກິນ ຍາມບໍ່ຢາກຢ່າກິນ
ເພິ່ນວ່າກິນຍາມຢາກນີ້ກໍແມ່ນຢາກິນເຂົ້າແຊບຂນາດ ນຶ່ງຄືກັນຈີ່ໄວ້, ຄັນຍາມບໍ່ຫົວບໍ່ຢາກ
ແມ່ນຊິຕິຊີຂ້າມັນກໍກິນບໍ່ລົງດອກ ມາຄືຊ່າງວ່າໂງ່ແທ້ ເປັນຮອດພຍາຮາຊາກິນເຂົ້າ
ກໍຍັງໃຫ້ເພິ່ນໄດ້ບອກໄດ້ສອນ, ເວົ້າແລ້ວຂຽງໝັງກໍຢ່າງລົງຈາກໂຮງຫລວງເມື່ອເຮືອນຂອງຕົນ
ຢ່າງບໍ່ຮ້ອນບໍ່ເຄືອງ, ສ່ວນວ່າພຍາ ໄດ້ຍິນຄຳໂອ້ອວດຂອງຂຽງໝັງ ກໍຄຽດຄຽງໃຈ ວ່າ
ຂຽງໝັງດູກູກູແຄນ ເພາະວ່າຍົດພຍາຂອງພຣະອົງ

ເປັນທີ່ເກງຂາມຂອງຄົນທົ່ວໄປແຕ່ຂຽງໝັງມັນມາລີ້ຫລີ້ນ ທັງໆທີ່ຖາມໂດຍຊື່ໆ,
ພຍາຄິດວ່າຊິຕັດຂາດຕັດຄໍຂຽງໝັງ ເອົາຮ່າງມັນໄຫລນໍ້າຖິ້ມໃຫ້ສົມຄວາມຄຽດແຄ້ນ
ພຍານັ້ງຄິດນອນຄິດຢູ່ເຖິງສາມມື້ດຶງ ຄິດເຖິງຄຳພໍ່ສັ່ງໄວ້ວ່າ « ບໍ່ໃຫ້ຖືຊາຫາຄວາມໃຫ້ນ້ອງ »
ໃນທີ່ສຸດກໍບໍ່ສາມາດຈະຂ້າຈະຕີຂຽງໝັງໄດ້ຕາມຄວາມຄຽດນັ້ນເລີຍ. !!!!!!!

*ອ່ານຕໍ່ເຮືອງທີ່ເຈັດ ໃນເດືອນໜ້າ
໐໗. ຂຽງໝັງຕີຊ່າງພຍາ*